

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: PR-1336/2025-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika (dalje: tužitelj) Tina Duvnjaka, Zagreb, Ivana Zahara 3, OIB: 92684215423, zastupan po punomoćniku Josipu Pažinu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Croatia – tehnički pregledi d.o.o. iz Zagreba, Savska cesta 41, OIB: 89968033067, zastupan po punomoćnici Sanji Neveščanin Mateša, odvjetnici iz Zagreba, radi nedopuštenosti otkaza, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 15. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 21. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Tina Duvnjaka iz Zagreba, Ivana Zahara 3, OIB: 92684215423, koji glasi:

„Utvrđuje se da tuženikova Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika od dana 12. lipnja 2025. broj 1553-77/2025 kojom je tuženik otkazao tužitelju Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od dana 01. lipnja 2023. broj 305/2023 kao i dodatke Ugovora o radu: Dodatak I. Ugovoru dana 29. siječnja 2024., Dodatak II. Ugovoru dana 16. prosinca 2024. i Dodatak III. Ugovoru dana 20. veljače 2025., nije dopuštena, te da tužitelju nije prestao radni odnos kod tuženika.

Nalaže se tuženiku da tužitelja vrati na rad na radno mjesto Regionalni koordinator, odnosno na drugo odgovarajuće radno mjesto sukladno njegovoj stručnoj spremi i iskustvu, u roku od 8 dana.

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka sa zateznim kamata od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 8 dana.“

II./ Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev tuženika Croatia-tehnički pregledi d.o.o. za tehničke analize i usluge, OIB 89968033067, Savska cesta 41, Zagreb, koji glasi:

„Raskida se s danom 04.08.2025. Ugovor o radu sklopljen na neodređeno vrijeme dana 01.06.2023. za obavljanje poslova radnog mjesta regionalni koordinator u društvu, kao i dodatci ugovoru o radu i to Dodatak I. od 29.01.2024., Dodatak II. od 16.12.2024., Dodatak III. od 20.02.2025., kao i svi eventualno naknadno sklopljeni

dodaci Ugovora o radu koji je sklopljen između tužitelja Tino Duvnjak, Zagreb, Ivana Zahara 3, OIB: 92684215423, i tuženika Croatia-tehnički pregledi d.o.o. za tehničke analize i usluge, OIB 89968033067, Savska cesta 41, 10000 Zagreb.“

III. Odbija se kao neosnovan podredno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja Tina Duvnjaka iz Zagreba, Ivana Zahara 3, OIB: 92684215423, koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Croatia – Tehnički pregledi d.o.o., Zagreb, Savska cesta 41, OIB: 89968033067, isplatiti tužitelju Tino Duvnjak, Zagreb, Ivana Zahara 3, OIB: 92684215423, s osnova naknade štete radi sudskog raskida ugovora o radu iznos od 35.167,63 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja do isplate, primjenom kamatne stope koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana.“

IV./ Nalaže se tužitelju Tino Duvnjak, Zagreb, Ivana Zahara 3, OIB: 92684215423, da tuženiku Croatia – Tehnički pregledi d.o.o., Zagreb, Savska cesta 41, OIB: 89968033067, naknadi parnični trošak u iznosu od 4.375,00 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženikom sklopio Ugovor o radu na neodređeno vrijeme dana 01. lipnja 2023.g. temeljem kojega je tuženik nastavio obavljati poslove radnog mjesta Regionalni koordinator u Društvu, kao i dodatke Ugovora o radu: Dodatak I. Ugovoru dana 29. siječnja 2024.g., Dodatak II. Ugovoru dana 16. prosinca 2024.g. i Dodatak III. Ugovoru dana 20. veljače 2025.g. Tužitelj je dana 12. lipnja 2025. g. zaprimio Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika od dana 12. lipnja 2025.g. kojom mu je zbog kršenja obveza iz radnog odnosa otkazan ugovor o radu. Temeljem iste odluke tužitelju će radni odnos prestati s danom isteka otkaznog roka u trajanju od 1 mjeseca i tri tjedna od dana zaprimanja odluke uz oslobođenje od obveze rada za vrijeme trajanja otkaznog roka. Tužitelj je, opravdano smatrajući da mu je poslodavac, ovdje tuženik, povrijedio prava iz radnog odnosa, dana 25. lipnja 2025.g. u zakonskom roku od 15 dana iz čl. 133. st. 1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23 dalje u tekstu ZOR) podnio zahtjev kojim je tražio da se odluka o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika ukine kao nezakonita te da ga se vrati na rad. Tuženik je ovaj zahtjev primio dana 27. lipnja 2025.g. a istome nije udovoljio niti je na njega odgovorio radi čega tužitelj u otvorenom zakonskom roku iz čl. 133. st. 2. ZOR podnosi ovu tužbu. Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika od dana 12. lipnja 2025.g. je nedopuštena i nezakonita. Iz obrazloženja Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika koje sadrži mnoštvo nepotrebnih i suvišnih navoda proizlazi kako je tuženik tužitelju otkazao ugovor o radu smatrajući kako je isti prekršio obveze iz radnog odnosa. Tuženik je donio pobijanu odluku o otkazu smatrajući kako je tužitelj svjesno i grubo prekršio obveze preuzete ugovorom o radu na način da je od trgovačkog društva VMV d.o.o., prilikom preuzimanja motornog vozila VW Passat šasija br. WVVZZZ3CZLE122074 reg. oznake ZG-080-AT, neovlašteno preuzeo i tri aluminijska naplatka koja su u postupku popravka štete zamijenjeni novim naplaticima. U obrazloženju pobijane odluke navodi se i kako je tužitelj već ranije pisano upozoren na obveze iz radnog odnosa te mu je ukazano na mogućnost otkaza u slučaju kršenja radnih obveza. Ovakav zaključak tuženika činjenično je i pravno pogrešan kako u svezi s onime što tužitelj smatra kršenjem obveze iz radnog odnosa radi kojeg mu je otkazan ugovor o

radu tako i u svezi razloga radi kojeg je tuženiku prethodno izrečena opomena pred otkaz. Obzirom da Zakon o radu ne dopušta sudsku zaštitu u odnosu na odluku poslodavca o opomeni pred otkaz koje pravo je moguće ostvariti tek nakon donošenja odluke o otkazu, tužitelj ovim putem ističe kako je predmetna opomena u cijelosti neosnovana. Tužitelj je isporučio poklone Panettone STP-u Požega odmah nakon što je od svoga nadređenog zaprimio takav nalog. Prije nego li je dobio ovaj nalog tužitelj nije imao bilo kakvu obvezu isporuke predmetnih poklona niti mu je to prethodno naloženo da učini. U svakom slučaju radnik na opisani način nije počinio bilo kakvu povredu obveze iz radnog odnosa. Sada je očito da je takva neosnovana odluka donesena isključivo s ciljem da se tužitelju kasnije nezakonito otkaže ugovor o radu. Tužitelju nije poznato na koji je to način tuženik prilikom donošenja ove odluke zaključio kako je tužitelj nedovoljno posjećivao STP Požega niti primjenom kojih parametara je donio takav zaključak. Iz navedenog proizlazi kako tuženik stvarno nije postupio u skladu s odredbom čl. 119. Zakona o radu obzirom da tužitelj nije povrijedio obveze iz radnog odnosa na koje je upozoren. U odnosu na razloge odluke o otkazu vezane za aluminijske naplatke motornog vozila VW Passat šasija br. WVWZZZ3CZLE122074 reg. oznake ZG-080-AT, potrebno je razjasniti kako je predmetno vozilo društvo Vecto grupa d.o.o. steklo od trgovačkog društva Auto Hrvatska automobili d.o.o. Dakle, predmetni automobil nije otkupljen od bio kojeg društva iz grupe Croatia osiguranje d.d. kako to tuženik pokušava insinuirati. Predmetni automobil se nakon što ga je kupilo društvo Vecto grupa d.o.o. nalazio na popravku kod društva VMV d.o.o. a popravak je vršen temeljem police osiguranja. Tužitelj nije ni na koji način sudjelovao u preuzimanju predmetnog automobila niti u preuzimanja aluminijskih naplataka a obzirom na svoju poziciju to nije niti mogao učiniti. Radi boljeg razumijevanja radi se o oštećenim aluminijskim naplaticima koji su u postupku popravka štete zamijenjeni o trošku osiguranja. Predmetno vozilo u vlasništvu trgovačkog društva Vecto grupa d.o.o. preuzeto je od strane Vedrana Duvnjaka koji je jedina ovlaštena osoba za zastupanje tog društva. U trenutku preuzimanja predmetnog vozila tužitelj nije imao nikakvih saznanja o tome da li se predmetno vozilo preuzima sa ili bez dodatnih aluminijskih naplataka niti o načinu postupanja sa takvim dijelovima automobila. Tužitelj ni na koji način nije obmanuo zaposlenike trgovačkog društva VMV d.o.o. niti je sudjelovao u razgovoru oko spornih aluminijskih naplataka. Točno je da je tužitelj osnivač trgovačkog društva Vecto grupa d.o.o. zajedno sa svojim bratom blizancem Vedranom Duvnjakom međutim isti nije ovlašten zastupati to društvo a obzirom na udio u temeljnom kapitalu od svega 5% isti stvarno niti formalno ne sudjeluje u donošenju odluka u tome društvu. Kao što je to tužitelj već pojasnio tuženiku u svojoj pisanoj obrani, član ovoga društva postao je isključivo iz razloga da bi društvo njegovog brata u tvrtki moglo imati naziv grupa. Dakle, predmetne aluminijske naplatke preuzeo je tužiteljev brat blizanac koji je to osobno dogovorio sa trgovačkim društvom VMV d.o.o. O razlozima i osnovu predaje predmetnih aluminijskih naplataka trgovačkom društvu Vecto grupa d.o.o. od strane društva VMV d.o.o., tužitelj nema apsolutno nikakvih saznanja kao što mu nisu poznata niti pravila vezana uz zadržavanje zamijenjenih dijelova u procesu popravka šteta na motornim vozilima od strane Croatia osiguranje d.d.. Tužitelju nije poznat razlog iz kojega bi društvo koje je bilo u obvezi vratiti oštećene aluminijske naplatke društvu Croatia osiguranje d.d. te naplatke isporučilo društvu Vecto grupa d.o.o. niti kakvu bi odgovornost prema ikome a posebno prema tuženiku radi toga snosio tužitelj. Točno je kako je tužitelj dana 24. ožujka 2025.g. od stane zaposlenika društva Croatia osiguranje d.d. zaprimio email kojim se od njega potražuje povrat aluminijskih naplataka koje nikada nije niti preuzeo niti je s njima imao ikakve veze. Tužitelj na ovaj mail nije odmah odgovorio jer je prethodno morao utvrditi na što se odnosi ovakav zahtjev. Nakon što je Tužitelj od svog brata Vedrana Duvnjaka saznao kako mu je predmetno vozilo isporučeno zajedno sa oštećenim aluminijskim naplatnicima kontaktirao je Croatia osiguranje d.d. te prenio ponudu Vedrana Duvnjaka

kao zakonskog zastupnika Vecto grupa d.o.o. za otkup predmetnih naplataka. Nakon što društvo Croatia osiguranje d.d. na ovu ponudu nije niti odgovorilo od strane društva Vecto grupa d.o.o. izvršen je povrat istih. Dakle, tužitelj nije vlasnik predmetnog automobila, nije preuzeo predmetni automobil niti oštećene aluminijske naplatke, nije sudjelovao u dogovorima oko tog preuzimanja a kada je obavješten o tome da je predmetne naplatke potrebno vratiti Croatia osiguranja d.d. poduzeo je sve kako bi naplatci bili otkupljeni odnosno vraćeni. Tužitelj u konačnici nije niti zaposlenik Croatia osiguranja d.d. pa nije jasno na koji je način mogao kršiti pravila poslovanja Croatia osiguranje d.d. u procesu naknade štete kako se to u odluci o otkazu ističe. Predmetni automobil niti sporni naplatci nemaju apsolutno nikakve veze sa tuženikom. Shodno svemu navedenom tužitelj nije počinio bilo kakvu povredu obveza iz radnog odnosa niti je na bilo koji način postupio protivno Etičkom kodeksu. Teret dokaza osnovanosti razloga za pobijanu odluku u skladu s odredbom čl. 135. st. 3. Zakona o radu je na tuženika a tužitelj nije niti u mogućnosti dokazivati negativne činjenice odnosno nema drugih dokaznih sredstava kojima bi dokazivao kako nije počinio povrede obveza iz radnog odnosa koje mu se neistinito stavljaju na teret. Stoga tužbenim zahtjevom preciziranim u podnesku od 1.6.2026. zahtijeva da sud utvrdi da je pobijani otkaz nedopušten i da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao, te a tuženik tužitelja vrati na rad, a podredno ako sud usvoji protutužbeni zahtjev, tada traži naknadu štete zbog sudskog raskida u iznosu od 35.167,63 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim počevši od dana presuđenja do isplate, uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik prvenstveno navodi da je istina da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme dana 01. lipnja 2023.g. temeljem kojega je tuženik nastavio obavljati poslove radnog mjesta Regionalni koordinator u Društvu, kao i dodatke Ugovora o radu: Dodatak I. Ugovoru dana 29. siječnja 2024.g., Dodatak II. Ugovoru dana 16. prosinca 2024.g. i Dodatak III. Ugovoru dana 20. veljače 2025.g. Nadalje, tuženik navodi kako obrazloženje odluke o otkazu sadrži jasne činjenične navode i odredbe ugovora te internih akata koje je radnik svojim ponašanjem povrijedio slijedom čega je izgubljeno povjerenje poslodavca. Tuženik ističe da je, suprotno navodima tužitelja, tužitelj bio obavezan bez prethodnog naloga tuženika isporučiti slastice za Božić koje su bile namijenjene kao poklon radnicima stanica za tehnički pregled. Naime, sukladno Pravilniku o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, regionalni koordinator redovito (tjedno) obilazi stanice za tehnički pregled vozila s područja rada regionalnog koordinatora, te je regionalni koordinator odgovoran i za provedbu promotivnih aktivnosti. Osim što je u samom opisu radnog mjesta tužitelja obilazjenje i provedba promotivnih aktivnosti, praksa kod tuženika je uvijek bila da regionalni koordinator bez prethodnog posebnog naloga dijeli božićne poklone radnicima u sklopu svojih tjednih obilazaka. Pritom tuženik posebno ukazuje da su kod tužitelja zaposlene još tri osobe na mjestima regionalnih koordinatora za druge regije, a koji su bez ikakvog posebnog naloga odradile taj radni zadatak. Tužitelj je kod tuženika bio zaposlen 20 godina, stoga je zasigurno bio, ili barem morao biti, upoznat s načinom obavljanja poslova kod tuženika, pa tako i sa činjenicom da je u sklopu njegova opisa posla bilo i razvoženje božićnih poklona radnicima stanica za tehničke preglede. Štoviše, tužitelj je poklone dostavio radnicima na stanicama za tehničke preglede u Čazmi, Daruvaru, Slatini, Pitomači i Kutini, međutim božićne poklone nije dostavio radnicima u Požegi. Dakle, tužitelj je bio upoznat sa svojom obvezom razvoženja božićnih poklona, međutim odlučio je ne izvršiti svoju radnu obvezu bez obrazloženja. Tuženik ujedno ističe da je tužitelj kod tuženika bio zaposlen na rukovodećoj poziciji, a radnik na toj poziciji bi morao samostalno voditi računa o svojim radnim obvezama, a ne ovisiti o nalogima

nadređenog vezano uz ovako trivijalne stvari kao što je božićno darivanje. Nadalje, u odnosu na navode tužitelja vezano uz redovitost obilaska stanica za tehničke preglede, tuženik ističe da je navedeno utvrdio pregledom putnih naloga za 2024.g. gdje je utvrdio da je tužitelj u Požegi bio samo u siječnju i veljači 2024.g., a nakon čega nije obilazio stanice za tehničke preglede u Požegi u 2024.g, dok je kao što je prethodno citirano Pravilnikom o sistematizaciji radnih mjesta u opisu tužiteljeva radnog mjesta redoviti obilazak stanica za tehnički pregled. Pritom tuženik naglašava da tužitelj nije dobio opomenu pred otkaz isključivo iz razloga što što radnicima nije dostavio božićne poklone, već je navedeno bio i razlog za detaljniju provjeru tužiteljeva obavljanja radnih zadataka, gdje je utvrđeno da tužitelj svoje radne obveze koje su mu jasno propisane u Pravilniku o sistematizaciji radnih mjesta, obavlja neuredno i neredovito. U odnosu na način stjecanja motornog vozila VW Passat šasija br. WVWZZZ3CZLE122074 reg. oznake ZG-080-AT, tuženik ističe da je istina da je tužitelj stekao vozilo od Auto Hrvatska Automobili d.o.o., međutim radi se o vozilu koje je na temelju leasinga koristilo Croatia osiguranje d.d. Naime, društvo CROATIA Premium d.o.o. je povezano društvo tuženika, koje je na razini Croatia osiguranja osnovano za upravljanje vozilima. Kao djelatniku tuženika, tužitelj je bio upoznat s vozilima koje potencijalno može otkupiti od Auto Hrvatska d.o.o., a koja su prethodno koristili zaposlenici Croatia osiguranja d.d. i povezanih društava. Tuženik ističe da su tužiteljevi navodi kako on nije povezan sa štetom na predmetnom vozilu i preuzimanjem vozila na servisu neistiniti. Naime, sam tužitelj je bio kontakt osoba kojoj su se slali izvidi i druga dokumentacija vezana uz štetu na predmetnom vozilu. Također, u odgovoru na poziv na obranu tužitelj je naveo da je on bio prisutan prilikom preuzimanja predmetnog vozila sa servisa te da je tom prilikom komunicirao s g. Mirom Vitkom, vlasnikom servisne radionice. Tuženik ujedno ističe da je Kristijan Oslić, direktor Službe za prevenciju zlorporaba i unapređenje procesa obrade šteta u Croatia osiguranju d.d., zatražio očitovanje od g. Mire Vitka, vlasnika servisne radionice, koji je jasno naveo da je upravo tužitelj preuzeo sporne naplatke, kao i da ga je to prilikom upozorio da se dijelovi moraju vratiti. Međutim tužitelj je tom prilikom rekao g. Vitku da će on to riješiti s Croatia osiguranjem d.d. Tuženik posebno ukazuje da je sam tužitelj u odgovoru na poziv na obranu naveo da poznate g. Vitka dugi niz godina i da su u dobrim odnosima, a iz čega je razvidno da ne postoji mogućnost da bi ga njegov dugogodišnji prijatelj zamijenio za nekog drugog, pa čak i za njegova brata blizanca. Nadalje, tuženik ističe da tužitelj neistinito prikazuje da nije bio upoznat da se naplatci moraju vratiti osiguravatelju, odnosno društvu Croatia osiguranje d.d., a s obzirom da je zaposlenik Croatia Premium d.o.o. Tomislav Kolarić upravo tužitelju dostavljao sve obavijesti vezano uz štetu na predmetnom vozilu, dok je na dokumentima u privitku tih mailova jasno bilo navedeno „Zamijenjeni oštećeni dijelovi su vlasništvo osiguratelja te osiguratelj zadržava pravo na preuzimanje istih.“ Slijedom navedenog, tužitelju nije moglo biti nepoznato da se naplatci moraju vratiti društvu Croatia osiguranje d.d. Nadalje, tuženik ističe da je tužitelj dana 23.04.2025.g. pozvan putem službenog maila, za vrijeme radnog vremena, od strane ovlaštene osobe društva Croatia osiguranje d.d., gospodina Kristijana Oslića na povratak neovlašteno preuzetih naplataka. Ovo iz razloga jer je vlasnik servisa, nakon što mu je od strane Croatia osiguranja d.d. postavljen upit gdje su naplatci koje radnik Croatia osiguranja d.d. Tin Ribar u okviru svojih redovnih zaduženja nije mogao preuzeti u servisu, dostavio informaciju kako je tužitelj preuzeo vozilo i pri tome naplatke. Tužitelj nije odgovorio na mail, ali je istovremeno nazivao direktora sektora za upravljanje naknadama šteta Croatia osiguranja d.d., osobno, pokušavajući ishoditi opciju otkupa. Pritom tužitelj o ničemu od navedenog nije informirao svog nadređenog, Darka Vučinu. S obzirom na razinu odgovornosti koju je tužitelj imao kod tuženika, zasigurno je morao imati procjenu posljedica koje mogu nastupiti za reputaciju tuženika kod njegovog glavnog poslovnog partnera. Tuženik ističe kako je tužitelj svojim postupanjem stvarao dojam da se pravila

koja se odnose na sve zaposlenike Croatia osiguranje grupe, ne odnose na njega te da on ima povlašten položaj u odnosu na druge zaposlenike tuženika i u odnosu na druge zaposlenike Croatia osiguranje grupe. Sukladno čl. 73. st. 4. t. 1.2. Pravilnika o radu tuženika smatra se osobito teškom povredom iz radnog odnosa ako radnik zloupotrijebi svoj položaj i prekorači dano ovlaštenje, nanese štetu poslodavcu, te pribavi protupravnu imovinsku korist sebi ili drugom društvu ili osobi. Tužitelj je iskoristio to što je zaposlen u društvu koje je dio grupe Croatia osiguranje d.d. i naveo vlasnika servisne radionice da mu preda naplatke suprotno pravilima s kojima je vlasnik servisne radionice bio upoznat, a sve kako bi za sebe ostvario korist. Svojim postupanjem tužitelj je stvarao dojam da pravila koja vrijede za sve druge zaposlenike unutar Croatia osiguranje Grupe, ne vrijede za njega. Tuženik ukazuje kako je unutar Croatia osiguranje grupe zaposleno preko 2.000 zaposlenika, a kod tuženika je zaposleno preko 70 zaposlenika, slijedom čega je veoma važno da radnici poštuju poslovne procese poslodavaca, koji su jasno raspisani, transparentni, te svim radnicima poznati i dostupni, te vrijede za sve radnike jednako. Tuženik dodatno navodi je svaki poslodavac ovlašten raspisati vlastite poslovne procese i procedure rada, te su radnici iste dužni poštivati i pridržavati ih se, dok postupanje suprotno istima narušava korporativne vrijednosti poslodavaca. S tim u svezi tuženik dodatno ističe kako je tužitelj bio zaposlen na rukovodećoj poziciji pa mu sve navedeno nije moglo biti nepoznato, te se istoga morao pridržavati. Neovisno o tome što su predmetni naplatci kasnije vraćeni društvu Croatia osiguranje d.d., tuženik kao poslodavac je izgubio povjerenje u tužitelja, a s obzirom na sve okolnosti vezane uz uzimanje i povrat tih naplataka, a pogotovo činjenicu da tužitelj o toj situaciji nije obavijestio svog nadređenog, odnosno direktora tuženika, već je tuženik o navedenom saznao od partnerskog društva. Pritom je važno napomenuti da je Croatia osiguranje d.d. vlasnik tuženika i njegov najveći poslovni partner tuženika. Svojim postupanjem tužitelj je povrijedio pravila tog odnosa ne poštujući pravila poslovnog partnera u procesima šteta i na taj način je došlo do gubitka povjerenja koje je tuženik imao u tužitelja, radi čega nastavak radnog odnosa više nije bio moguć. Tuženik ujedno ukazuje da s obzirom da je tužitelj u Pravilniku o radu bio upozoren da će se takva postupanja smatrati osobito teškom povredom radnog odnosa, tuženik nije morao niti opominjati tužitelja o povredi radne obveze. Tužitelj je ovdje opisanim postupanjem povrijedio i Etički kodeks tuženika, a kako je detaljno obrazloženo u predmetnoj Odluci o otkazu. Tuženik ukazuje da je postupanje tužitelja protivno točkama VI. i VII. Etičkog kodeksa, te da tužitelj nije s klijentima i poslovnim partnerima komunicirao sukladno načelu savjesnosti i poštenja. Tužitelj je također povrijedio i odredbe točke IX. Etičkog kodeksa, a na način da je namjerno htio ostvariti dobitak na štetu poslovnog partnera tuženika, a pritom je postupio u suprotnosti s točkom X. Etičkog kodeksa na način da donio odluku u skladu sa svojim privatnim interesom, a pritom se nije vodio interesima tuženika.

3. Ujedno, tuženik je podneskom od 27.4.2026. podnio protutužbu kojom u slučaju da sud utvrdi da je otkaz nedopušten, tada zahtijeva određivanje sudskog raskid ugovora o radu s danom 4.8.2025. s obzirom da nastavak radnog odnosa između tužitelja i tuženika nije moguć. Naime, tuženik je u potpunosti izgubio povjerenje u tužitelja kao radnika. Iz iskaza zz tuženika Darka Vučine jasno proizlazi kako je isti o spornoj situaciji sa zadržavanjem naplataka obaviješten od strane g. Tomislava Meštrovića, direktora sigurnosti Croatia grupe, dok o navedenom nije obaviješten od strane tužitelja, što je dovelo do gubitka povjerenja u istog. Naime, iz iskaza samog tužitelja, te svjedoka Oslića proizlazi kako je tužitelj porukom elektroničke pošte pozvan na povrat naplataka, a na isto se primarno oglašio i nije odgovorio, a niti je svog neposredno nadređenog zz tuženika Vučinu o tome obavijestio, već je isti samostalno nastavio komunikaciju sa rukovodećim zaposlenicima društva Croatia osiguranje d.d.

bez znanja zz tuženika, sve u svrhu pokušaja rješavanja situacije bez znanja neposredno nadređene osobe. Tuženik dodatno ističe kako je tužitelj bio zaposlen na rukovodećem radnom mjestu kod tuženika kao regionalni voditelj, te su regionalna voditelja kod tuženika bila samo 4 i odgovarali su neposredno nadređenom upravo zakonskom zastupniku tuženika, direktoru Vučini iz čega jasno proizlazi kako je tužitelj bio rukovodeći kadar kod tuženika za kojega se zahtjeva najviši standard etičkog postupanja slijedom čega postupanje suprotno Etičkom kodeksu tuženika i propisanim radnim procesima tuženika dovelo do potpunog gubitka povjerenja tuženika u tužitelja kao radnika. Tuženik dodatno ističe kako je obzirom na razinu odgovornosti koju je tužitelj imao kod tuženika, isti zasigurno morao imati procjenu posljedica koje mogu nastupiti za reputaciju tuženika kod njegovog glavnog poslovnog partnera društva Croatia osiguranje d.d., te je upravo iz navedenog razloga i pokušao samostalno riješiti opisanu situaciju bez da o istoj informira svog zakonskog zastupnika dovodeći istog takvim postupanjem u zabludu, a što je rezultiralo gubitkom povjerenja. Tuženik dodatno ističe kako je u spis predmeta uz odgovor na tužbu dostavljena poruka elektroničke pošte g. Mire Vitka (servisera) u kojem isti izričito pisano navodi kako je vozilo i naplatke preuzeo tužitelj Tin Duvnjak, te je isti upozoren da se dijelovi moraju vratiti ali je isti servisera obavijestio da će on to samostalno riješiti sa društvom Croatia osiguranje d.d. što jasno potvrđuje navode tuženika iz odgovora na tužbu, te otkaza ugovora o radu.

4. Tužitelj osporava protutužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da tuženik kao osnov protutužbenog zahtjeva ponavlja razloge radi kojih je donio nezakonitu odluku o otkazu, a koji razlozi su neistiniti i netočni kako je utvrđeno tijekom dokaznog postupka pa kao takvi ne mogu predstavljati razlog za sudski raskid iz čl. 125. st. 2. i 3. Zakona o radu. Nadalje, tuženik ne može zahtijevati sudski raskid ugovora o radu s danom 04. kolovoza 2025., već najranije s danom podnošenjem takvog zahtjeva, o čemu je sudska praksa odavno zauzela stav (VSRH Rev-677/2020). Stoga predlaže odbiti protutužbeni zahtjev. Ako pak isti sud prihvati, tada zahtijeva naknadu štete radi sudskog raskida ugovora o radu u iznosu od 35.167,63 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim počevši od dana presuđenja do isplate,

5. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u račun za vozilo (list 7-8 spisa), Aneks III. Ugovora o radu (list 11 spisa), Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika od 12.6.2025. (list 12-18 spisa), Dodatak I. Ugovora o radu (list 19 spisa), Društveni ugovor o osnivanju Vecto grupe d.o.o. (list 20-26 spisa), Dodatak II. Ugovora o radu (list 28 spisa), Ugovor o radu (list 30-35 spisa), izvod iz sudskog registra za Vecto grupa d.o.o. (list 36-39 spisa), Zahtjev za zaštitu prava s potvrdom o primitku (list 40-44 spisa), Odluku o opomeni pred otkaz od 21.1.2025. (list 33-35 spisa), Poziv na iznošenje obrane od 15.5.2025. i Obranu tužitelja od 20.5.2025. (list 56-60 spisa), naloge za službena putovanja, e-mail korespondenciju, procjenu štete, popis ovlaštenih servisa, podatke vezane za prijavu štete (list 73-148 spisa), Etički kodeks tuženika (list 149-195 spisa), Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta kod tuženika sa izmjenama (list 196-254 spisa), Pravilnik o radu tuženika (list 255-306 spisa), radne naloge (list 310-311 spisa), izvod iz sudskog registra za Herz d.d. (list 312-316 spisa), povratnicu (list 321 spisa), saslušan je tužitelj i zz tuženika Darko Vučina (list 322-325 spisa), rodni list za dijete, Aneks III. Ugovora o radu, Dodatak I. ugovora o radu, Dodatak II. Ugovora o radu, platne liste, sudsku praksu (list 349-362 spisa), platne liste (list 371-373 spisa), saslušan je tužitelj i zakonski zastupnik tuženika Darko Vučina (list 322-325 spisa), te svjedoci Vedran Duvnjak, Kristian Oslić (list 328-330 spisa), Siniša Radaković (list 343-344 spisa), Tin Ribar (list 363-264 spisa) i Miroslav Vitko (list 374-375 spisa).

6. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 23/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/23 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan, te da je protutužbeni zahtjev tuženika neosnovan.

7. Na ročištu 8. srpnja 2026. punomoćnici stranaka su suglasno izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, odustali su od drugih dokaznih prijedloga, te su predložili zaključenje glavne rasprave pa je sud uz suglasnost stranaka odlučio da daljnje dokaze neće izvoditi te je zaključio glavnu raspravu.

8. Među strankama nije sporno da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. lipnja 2023. temeljem kojega je tuženik nastavio obavljati poslove radnog mjesta Regionalni koordinator, kao i Dodatak I. Ugovoru od 29. siječnja 2024., Dodatak II. Ugovoru dana 16. prosinca 2024.g. i Dodatak III. Ugovoru dana 20. veljače 2025., te da je tuženik tužitelju isti otkazao Odlukom o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika od 12. lipnja 2025.

9. Iz Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu od 12.6.2025. proizlazi da je tužitelju otkazan Ugovor o radu sklopljen dana 1. lipnja 2023. na neodređeno vrijeme temeljem kojeg je nastavio obavljati poslove radnog mjesta Regionalni koordinator u Društvu, kao i dodaci Ugovoru o radu: Dodatak I. Ugovoru dana 29.01.2024.g., Dodatak II. Ugovoru dana 16.12.24.g. i Dodatak III. Ugovoru dana 20.02.2025.g. te svi ostali eventualni dodaci Ugovoru o radu, zbog kršenja obveza iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem). U obrazloženju se navodi da je dana 28.4.2025. direktor Društva zaprimio informaciju od društva CROATIA osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, koje je istovremeno i vlasnik i poslovni partner Društva, da je Radnik negdje krajem studenog do početka prosinca 2024. godine u servisu za popravak motornih vozila V M V d.o.o., u vlasništvu gospodina Mire Vitka (Autolakirnica Vitko), na adresi Vrbovec Samoborski, Vrbovec 54, i to u procesu popravka motornog vozila VW Passat, šasija br. WVWUZ3CZLE1ZZO74, reg. oznake ZG-080-AT, crne boje, neovlašteno uzeo aluminijske naplatke. Radi se o vozilu koje je u vlasništvu društva Vecto Grupa d.o.o., OIB: 233274572A6, čiji imatelji udjela su Radnik i njegov brat Vedran Duvnjak, a koje društvo je vozilo steklo u procesu otkupa službenih vozila korištenih na razini Grupe CROATIA osiguranje d.d., konkretno društva CROATIA PREMIUM d.o.o., OIB: 59654510089, koje je kao dio Grupe CROATIA osiguranje d.d. bio korisnik leasinga, Naime, po izvršenom popravku opisanog motornog vozila temeljem prijavljene štete društvu CROATIA osiguranje d.d. od strane društva CROATIA PREMIUM d.o.o. dana 20.6.2024. pod brojem štete AK 2323412/24 Radnik je negdje krajem studenog do početka prosinca 2024. godine sudjelovao u preuzimanju vozila kojom prilikom su neovlašteno zadržani aluminijski naplatci iz štete AK23234/2024, a koji su prema pravilu o prevenciji zlouporabe u procesima štete trebali biti predani osiguratelju u procesu preuzimanja i zbrinjavanja dijelova koji CROATIA osiguranje d.d. redovno provodi. Iako je vlasnik servisne radionice g. Mirko Vitko komunicirao da iste naplatke treba ostaviti u servisu prema pravilima CROATIA osiguranja d.d. nakon popravka štete i zamjene novim naplaticima, Radnik je primijenio komunikaciju u smjeru da je vlasnik vozila CROATIA PREMIUM d.o.o. slijedom čega preuzimanje naplatka nema veze sa pravilima CROATIA osiguranja d.d. te će on to riješiti sa CROATIA osiguranjem d.d. Na opisani način serviser je obmanut i postignut je dojam da za vozilo koje je neposredno prije stečeno u privatno vlasništvo spomenutog društva u vlasništvu Radnika i njegovog brata, vrijede drugačija pravila

vezano uz zadržavanje zamijenjenih dijelova u procesu popravka šteta na motornim vozilima, nego za nekog drugog klijenta koji nema poveznicu sa CROATIA osiguranjem d.d.

Nadalje, Radnik je pozvan dana 23.4.2025.g. putem službenog maila, za vrijeme radnog vremena, od strane ovlaštene osobe društva CROATIA osiguranje d.d., direktora Službe za prevenciju zlouporaba i unapređenje procesa obrade šteta u Sektoru za upravljanje naknadama šteta, gospodina Kristijana Oslića na povratak neovlašteno preuzetih naplataka. ovo iz razloga jer je vlasnik servisa, nakon što mu je od strane CROATIA osiguranja d.d. postavljen upit gdje su naplatci koje radnik CROATIA osiguranja d.d. Tin Ribar u okviru svojih redovnih zaduženja nije mogao preuzeti u servisu, dostavio informaciju kako je Radnik preuzeo vozilo i pri tome naplatke, Radniku je upućen cit. mail kako slijedi: Poštovani kolega, danas smo zaprimili informaciju da ste osobno preuzeli zamijenjene aluminijske naplatke iz štete AK 23234/2024 koji su trebali biti preuzeti u procesu preuzimanja i zbrinjavana dijelova koji redovno provodimo. Ljubazno molim do iste dostavite u procijenilište u Drmićevoj 3 predate kolegi Tinu Ribor kojeg stavljam u kopiju maila. Na navedeni mail Radnik nije odgovorio preko tjedan dana, niti je takav poziv od CROATIA osiguranja d.d. spomenuo neposredno nadređenom rukovoditelju - Direktoru Društva već je nastalu situaciju rješavao kontaktirajući radnike društva CROATIA osiguranje d.d. i pritom tražio da se naknadno, nakon cca 5 mjeseci neovlaštenog korištenja omogućiti otkup spornih naplataka koje odobrenje nije dobio. Naplatke je na kraju vratio dana 5.5.2025, na adresu u Zagrebu, Drmićeva 3, i to tek nakon što je Direktor Društva dobivši informaciju o ovakvom ponašanju od CROATIA osiguranja d.d. Radniku naložio da iste vrati. Slijedom navedenog, a s obzirom na sve gore opisano, Radnik je povrijedio odredbe ugovora o radu i Etičkog kodeksa kako slijedi:

1. odredbe čl. 9. ugovora o radu kojima je ugovoreno da je Radnik dužan štititi poslovni ugled Poslodavca pred klijentima i poslovnim partnerima, dok je Radnik sudjelujući u opisanim aktivnostima postupio suprotno kršeći pravila poslovanja CROATIA osiguranja d.d. u dijelu procesa naknade šteta te time povrijedio korporativnu kulturu poslovanja kod poslovnog partnera koja je stroga oko poštivanja poslovnih pravila i ima nultu toleranciju prema bilo kakvom obliku prijevare. Na taj način je Radnik naštetio reputaciji Društva koja je dio Grupe CROATIA osiguranje d.d. te u standardima ponašanja primjenjuje ista načela, a što je razvidno iz Etičkog kodeksa koji je donesen po uzoru na CROATIA osiguranje d.d. Radnik je opisanim postupanjem stvorio dojam u poslovnom okruženju u kojem je svim dionicima procesa poznat kao rukovodeći radnik Društva, da poslovna pravila ne vrijede za sve jednako, iako je više nego obični klijent usluge osiguranja i popravljanja šteta na motornim vozilima temeljem police osiguranja, morao poznavati proces naknade šteta i pravila koja u njemu vrijede i bez da mu je u servisu skrenuta pažnja na to, a kao rukovodeći radnik Društva koji sudjeluje na strateškim i planskim zadacima, morao je znati važnost poštivanja pravila i posljedice koje mogu u poslovnom okruženju nastati ako ih se on ili njegova blisko povezana osoba ne pridržavaju. Unatoč tome, nije izbjegao ovakvu situaciju u kojoj su njegove osobne aktivnosti dovele u pitanje lojalnost prema Društvu u smislu štíćenja ugleda Društva.

2. odredbe Etičkog kodeksa koje definiraju sukob interesa, a koji predstavlja svaka situacija u kojoj radnici nisu neutralni i objektivni u odnosu na profesionalne aktivnosti, odnosno u kojoj koristeći svoju specifičnu poziciju, imaju profesionalne ili /i osobne interese koji se natječu s interesima Poslodavca, a što u konačnici može utjecati na njihovu nepristranost i štetiti interesima Poslodavca. Isto znači da privatni interesi ne smiju utjecati na poslovne odnose ni s poslovnim partnerima Društva, da radnik ne smije svoje osobne interese kao ni interese svojih blisko povezanih osoba staviti ispred interesa Društva. Radnik je i ovo pravilo povrijedio budući da je u nastaloj situaciji u kojoj je sudjelovao na gore opisani način doprinio privatnom interesu društva u kojem

je imatelj poslovnih udjela zajedno sa svojim bratom, a vezano uz stjecanje dodatne vrijednosti na imovini tog društva - motornom vozilo koje je bilo predmetom postupka naknade štete. Iako kasnije u obrani koju je Radnik iznio Poslodavcu, isti negira povezanost sa predmetnim vozilom u smislu da nema nikakva ovlaštenja pa time ni vlasnički i/ili financijski interes, povezujući to sa samo 5% suvlasničkog udjela u trgovačkom društvu sa bratom, slijedom čega smatra i da nije odgovoran za neovlašteno preuzete naplatke, Društvo jasno vidi privatni interes Radnika u nastaloj situaciji, pri čemu je mišljenja da je potpuno svejedno jesu li neovlašteno uzeti naplatci bili za Radnikovu izravnu korist ili korist njegovog brata, odnosno njihovog zajedničkog trgovačkog društva jer se pravila o sukobu interesa odnose i na aktivnosti i interese blisko povezanih osoba.

3. odredbe Etičkog kodeksa kojima je propisano da komunikacija s drugim zaposlenicima Društva i poslovnim partnerima mora biti transparentna, iskrena, jasna i pravovremena, a podaci koji se iznose precizni i točni, što je pretpostavka za kvalitetu obavljanja svakog posla. Radnik nije primijenio takvu komunikaciju ni sa kime od sudionika sporne situacije te u konačnosti ni sa neposredno nadređenim Direktorom Društva. Naime, Radnik nije ništa rekao svom neposredno nadređenom rukovoditelju o nastaloj situaciji, već je isti informaciju o nastalom problemu dobio od poslovnog partnera, time je reputacijski narušen ugled Direktora Društva, a time i društva. U komunikaciji s poslovnim partnerom CROATJA osiguranjem d.d. Radnik je pokazao ponašanja povezana s nepravovremenim odgovaranjem na pozive poslovnog partnera, uz istovremeno pozivanje nekih drugih radnika tog poslovnog partnera s ciljem ishođenja određenih prava za otkup kojima bi riješio problem uzrokovan u procesima poslovnog partnera. U komunikaciji sa serviserom također postoji sumnja u obmanjujuću komunikaciju i netočno informiranje istog s ciljem pribavljanja koristiti za vlastite interese, odnosno interese blisko povezane osobe. Nadalje, nevjerodostojna i kontradiktorna komunikacija Radnika procijenjena je i u postupku kada ga je Poslodavac pozvao na obranu u odnosu na spornu situaciju, kada je iznio informacije o tome kako je za sve odgovoran njegov brat blizanac, a ne on, a budući da to nije spomenuo ranije niti je time postupak preusmjerio na brata, a istovremeno se držao uključen u situaciju i komunikaciju i aktivno pokušao popraviti stvar

4. Odredbe članka 2. Ugovora o radu kojim je preuzeo obvezu izvršavanja poslova Regionalnog koordinatora što su poslovi voditeljske razine i odredbe Etičkog kodeksa Društva u kojima je propisana obveza etičnog i odgovornog ponašanja za svakog radnika, a posebno za rukovodeće radnike koji su odgovorni svojim ponašanjem i osobnim integritetom, više nego drugi, biti primjer ponašanja ostalim zaposlenicima. Drugim riječima, od rukovodećeg radnika se ne očekuje samo tehničko obavljanje posla, već da prilikom istih i za cijelo vrijeme trajanja radnog odnosa poštuje standarde ponašanja i pravila propisana Etičkim kodeksom kao i svim drugim internim aktima, te da ih svojim postupcima promovira te ih se pridržava zajedno s drugim kolegama. Radnik je zanemario i povrijedio i ovu radnu obvezu jer je u situaciji koja uključuje njegove privatne interese i/ili interese blisko povezane osobe, u procesima poslovnog partnera Društva pokazao ponašanje koja Poslodavac smatra manjkavim za daljnji nastavak obavljanja poslova iz Ugovora o radu. Radnik je zloupotrijebio svoju poziciju i povjerenje poslodavca jer je njome izvjesno utjecao u komunikaciji sa serviserom kako bi postigao neke probitke koji nisu u skladu s poslovnim procesima poslovnog partnera društva. Svakako, Radnik nije primijenio dužnu pažnju koja se očekuje od rukovodećeg radnika u okolnostima koje ga mogu dovesti do sukoba interesa te je ugrožena i obveza stvaranja povjerljivog radnog okruženja, s time da se kod Radnika očekuje i povećana razina dužne pažnje s obzirom na kvalificiranost i stručnost u dijelu primjene prihvatljivih standarda ponašanja. Slijedom svega navedenog, Poslodavac je utvrdio da je Radnik svoje radne obveze grubo prekršio jer je postupao suprotno preuzetim obvezama iz ugovora o radu i Etičkog kodeksa kako je gore obrazloženo i

pritom izložio Poslodavca značajnom reputacijskom riziku jer je obrazac ponašanja Radnika naručio kulturu ponašanja koja je implementirana kod poslovnog partnera i koju su dužni poštivati svi njegovi zaposlenici i klijenti u procesima naknade šteta. Naime, Poslodavac podrazumijeva i očekuje da poslove radnog mjesta Regionalni koordinator koji su po svojim ovlastima i odgovornostima rukovodeći, obavlja odgovorna, pouzdana i osoba od povjerenja, koja je svojim ukupnim ponašanjem biti uzor svima, radnicima Društva, ali i poslovnim partnerima. Ponašanja koja se Radniku stavljaju na teret i povrede ugovora o radu i Etičkog kodeksa koje su njima nastale uzrokom su da je Poslodavac u cijelosti i nepovratno izgubio povjerenje u Radnika, zbog čega nastavak radnog odnosa nije moguć.

Nadalje, u pobijanoj odluci o otkazu se navodi (o čemu postoji i dokumentacija u spisu, da je prije donošenja predmetne odluke o otkazu, dana 15.5.2025. poslodavac Radniku dostavio poziv na obranu na gore opisane okolnosti i ostavio mu rok od 3 dana za dostavu očitovanja. Radnik je u ostavljenom roku dostavio obranu koju Poslodavac ne može prihvatiti. Radnik u obrani poriče da su okolnosti zadržavanja spornih aluminijskih naplataka ikako povezane s njegovim privatnim interesima jer on ima samo 5% vlasničkog udjela u društvu koje je vlasnik vozila koje je operativno sudjelovao u preuzimanju vozila. Istovremeno ne poriče da je i on bio prisutan situaciji kada su u servisu neovlašteno preuzeti naplatci. Poslodavac smatra takvo držanje neprihvatljivim jer je brat blisko povezana osoba Radnika, i privatni interesi blisko povezane osobe su kritični za nastanak sukoba interesa, tim više Radnik je bio prisutan u servisu u situaciji neovlaštenog uzimanja naplataka pa sve i kada bi bilo istinito da ih je uzeo brat, Radnik takvo postupanje nije spriječio ni utjecao da se to ne dogodi, a opcija da nije ništa znao o tom činu je posve nemoguća za Poslodavca jer naplatci nisu veličine ključeva ili sličnog malog predmeta pa da je moguće odnošenje ne vidjeti. Isto tako Poslodavac sumnja da Radnik ne bi bio uključen u komunikaciju i popratne aktivnosti spornu situaciju budući da je njegovo držanje svo vrijeme do pozivanja na obranu, a koje uključuje period od cca 5 mjeseci potvrdilo da je imao saznanja i bio uključen u događaj, jer da tome nije tako, ostaje pitanje zašto nije sve prijavio Poslodavcu i zatražio savjet o daljnjem postupanju kako bi izbjegao posljedice koje su nastupile za njegov položaj i odgovornost. S druge strane, obrana na razini da je sporne naplatke uzeo njegov brat, a ne on, je za Poslodavca neprihvatljiva iz razloga što Poslodavac taj dio smatra izrazito manipulativnim dijelom obrane jer nadilazi ovlasti i aktivnosti koje bi Poslodavac trebao poduzeti da utvrdi koja je od osoba koje su izrazito slične, jer su blizanci, uzela naplatke, a serviser koji se o istom očitovao poslovnom partneru CROATIA osiguranju d.d. je višekratno potvrdio da je to bio upravo Radnik. Tim više, kao što Radnik u obrani navodi, sa serviserom se nalazi u odnosu dugogodišnjeg poznanstva pa je utoliko vjerojatnost serviserove pogrešne procjene o osobi s kojom je razgovarao u servisu bitno smanjena i Poslodavac nema razloga ne vjerovati iskazu serviseru. Drugi dio obrane Radnika o razlozima neodazivanja CROATIA osiguranju d.d. na poziv da vrati naplatke i ignoriranja službenog poziva i pokušaja da na drugim adresama kod poslovnog partnera ishodi opciju otkupa naplataka je također neprihvatljiva jer je Poslodavac provjerio kod poslovnog partnera i potvrđeno mu je da je Radniku jasno komunicirao od početka da nema opcije otkupa. Ovime je Radnik samo dodatno pokazao voljni i interesni faktor da mimo pravila i službenih informacija poslovnog partnera ustraje na postizanju koristi za vlastite interese i/ili interese blisko povezane osobe. Poslodavac je prije donošenja ove Odluke o otkazu zbog skrivljenog ponašanja, Radnika ranije pisano upozorio na obveze iz radnog odnosa i ukazao na mogućnost otkaza u slučaju krađenja radnih obveza i to upozorenjem koje mu je uručeno dana 24.1.2025., zbog sličnih povreda radnih obveza povezanih s neurednim izvršavanjem rukovoditeljskih odgovornosti pa je ponovljena povreda istovjetnih radnih obveza i internih akta uvrlo kratkom periodu dodatno utjecala na potpuni gubitak povjerenja u Radnika zbog čega je primoran

otkazati Radniku ugovor o radu. U Društvu ne djeluje Radničko vijeće niti sindikalni povjerenik s pravima i obvezama Radničkog vijeća.

10. Protiv pobijane odluke o otkazu od 12.6.2025., tužitelj je preporučenom poštanskom pošiljkom podnio zahtjev za zaštitu prava dana 25.6.2025. na koji tuženik nije odgovorio, pa je tužitelj podnio predmetnu tužbu dana 14.7.2026., čime je tužitelj postupio u zakonskom roku iz čl. 133. st. 1. i 2. Zakona o radu, dalje: ZR (Narodne novine broj: 93/14, 127/17. i 98/19. i 151/22), a što niti tuženik nije osporavao, a niti dokazao suprotno.

11. Iz Odluke o opomeni pred otkaz od 21.1.2025. proizlazi da se tužitelju stavlja na teret da u prosincu 2024. povodom božićnih blagdana nije ispunio obvezu pravovremene isporuke božićnog poklona Panettone namijenjenog radnicima društva kćeri HERZ d.d. Požega, a koji su pravovremeno dobili svi radnici grupe Croatia osiguranje d.d. kao dar za Božić od Croatia osiguranja d.d., pa je poslodavac izvršio provjeru obveznog obilaska radnika STP-a u Požegi i utvrdio da je tužiteljev zadnji posjet bio 17.9.2024. u sklopu zajedničkog sastanka uprave i voditelja pa je tužitelj nedovoljno obilazio STP Požega, osobito ako se uzme u obzir da se radi o najvećoj STP u njegovoj regiji, a tuženik je i ranije tijekom jeseni 2024. usmeno upozorio tužitelja na nužnost urednijeg izvršavanja radnih zadataka i to u pogledu redovnog obilaska STP-ova u njegovoj regiji i redovnog podnošenja pisanih izvješća o obilasku.

12. Dakle, tužitelju se pobijanim otkazom stavlja na teret

- da je je negdje krajem studenog do početka prosinca 2024. godine sudjelovao u preuzimanju vozila Pasat u vlasništvu tvrtke Vecto Grupa d.o.o., čiji imatelji udjela su tužitelj i njegov brat Vedran Duvnjak, u servisu za popravak motornih vozila V M V d.o.o., u vlasništvu Mire Vitka, kojom prilikom su neovlašteno zadržani aluminijski naplatci iz štete AK23234/2024, a koji su prema pravilu o prevenciji zloporabe u procesima štete trebali biti predani osiguratelju u procesu preuzimanja i zbrinjavanja dijelova koji CROATIA osiguranje d.d. redovno provodi, te iako je vlasnik servisne radionice Mirko Vitko komunicirao da iste naplatke treba ostaviti u servisu prema pravilima CROATIA osiguranja d.d. nakon popravka štete i zamjene novim naplatcima, tužitelj je primijenio komunikaciju u smjeru da je vlasnik vozila CROATIA PREMIUM d.o.o. slijedom čega preuzimanje naplatka nema veze sa pravilima CROATIA osiguranja d.d. te će on to riješiti sa CROATIA osiguranjem d.d.,

- da je tužitelj pozvan dana 23.4.2025. putem službenog maila, od strane ovlaštene osobe društva CROATIA osiguranje d.d., Kristijana Oslića, na povratak neovlašteno preuzetih naplataka. jer je vlasnik servisa, na upit CROATIA osiguranja d.d. gdje su naplatci, dostavio informaciju kako je tužitelj preuzeo vozilo i pri tome naplatke, ali tužitelj na isti nije odgovorio, već je kontaktirao radnike društva CROATIA osiguranje d.d. i tražio da se omogući otkup spornih naplataka, a koje odobrenje nije dobio, pa je naplatke na kraju vratio dana 5.5.2025, i to tek nakon što mu je to Direktor tuženika naložio,

- da je time tužitelj povrijedio odredbe ugovora o radu i Etičkog kodeksa,

- da je već prije tužitelj dobio opomenu pred otkaz.

Sporno je da li je tuženik imao opravdan razlog za pobijani otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika.

13. Tužitelj je izjavio da je predmetno vozilo Pasat bilo u vlasništvu firme Vecto Grupa d.o.o. koja je 95% u vlasništvu brata Vedrana Duvnjaka i 5% u njegovom vlasništvu. Ovo vozilo je bilo na popravku u servisu VMV d.o.o., te nakon popravka je svojim službenim vozilom odveo brata Vedrana Duvnjaka do servisa, te je Vedran tamo preuzeo vozilo, te je Vedran tada valjda preuzeo i aluminijske naplatke sa vozilom.

Nakon toga ga je tuženik prozvao da je ove naplatke htio zadržati za sebe, ali to nije točno. Dobio je email od Croatia osiguranja d.d. tj. od Kristijana Oslića, kojeg osobno ne poznaje, te ga je istim tražio da vrati ove naplatke. Nakon toga je zvao brata Vedrana i pitao ga što je i gdje su ti naplatci, te mu je on rekao da su u njegovoj firmi, te mu je rekao da zove Sinišu Radakovića i pita da li se isti mogu otkupiti. Tako je jedan dan kasnije, zvao kolegu koji je bio zadužen za štete u Croatia osiguranju d.d. i kojeg i on i brat poznaju, Sinišu Radakovića, te ga je pitao da li se ti naplatci mogu otkupiti, a kako ga je to brat tražio. Siniša Radaković mu je rekao da će to provjeriti sa kolegom Oslićem, ali do 30.4. se nije javio, pa mu je poslao poruku, a Siniša mu je nakon toga rekao da zove Oslića i da ga to pita, te je to i učinio, a Oslić mu je rekao da će se on čuti sa Sinišom, ali da je sada na putu i da će to provjeriti i odgovoriti mu. Također, Oslić mu je tada rekao da postoji mogućnost otkupa ako stvar ima zadržanu vrijednost. Nakon toga je zvao direktor i pitao za ove naplatke, te ga je pitao da li se ti naplatci mogu vratiti u Croatia osiguranje d.d., te mu je rekao da može, te je po tom nalogu i postupio. Brat mu je rekao da su u servisu stari naplatci u sklopu štete zamijenjeni sa novima, te su ovi stari naplatci ostali u prtljažniku vozila. Naime, trebalo je montirati na nove promijenjene naplatke. Navodi da ima poslovne udjele od 5% u Vecto Grupa d.o.o., a to iz razloga što je brat osnivač tu firmu, te je on već od prije imao firmu Vecto d.o.o., te su mu na trgovačkom sudu rekli da je uvjet za osnivanje nove firme sa ovakvim nazivom da budu 2 osnivača, pa je zbog toga mene brat tražio da on bude osnivač firme i zato ima ove poslovne udjele. To je jedini razlog zbog čega ima ovaj poslovi udjel, ali nema nikakvog utjecaja na donošenje odluka u društvu, te je brat Vedran zakonski zastupnik istoga. Kada je brata vozio u servis po vozilo, nije ni znao što se radilo na autu niti gdje se nalaze predmetni naplatci. U odnosu na nošenje božićnih poklona, navodi da njegova radna obveza nije bila da iste raznosi po stanicama, ali je njegova obaveza da postupa po nalogima direktora, pa kada ga je direktor zatražio da odnese božićne kolače u stanicu u Požegu, to je i učinio. Naime, direktor mu je dao ovaj nalog negdje oko 15-16 sati, te je to odmah sljedeći dan izvršio. Stanica za tehnički pregled vozila je u vlasništvu Herc d.d., a tuženik je vlasnik dionica Herc d.d. Inače je bila praksa da nose promo materijal koji bi dobili tj. božićne poklone u stanice tehničkog pregleda koji su u vlasništvu tuženika, te su iste predavali prilikom inventure, te je tako imao 4 takve stanice tehničkog pregleda koje su sastavni dio tuženika, a to su STP Čazma, Daruvar, Kutina i Slatina. Međutim, pored tih stanica, imao je na svom području još 7 stanica tehničkog pregleda koji nisu bili u vlasništvu tuženika, te u iste nije nosio ove poklone, jer je radnicima u istima poslodavac bila druga tvrtka, a ne tuženik. Ova stanica tehničkog pregleda u Požegi, bila je u vlasništvu Herc d.d., a tuženik ima dionice od Herc d.d., te nije bila praksa da tamo nose božićne poklone jer su oni sami iste nabavljali. Prema opisu poslova radnog mjesta, bilo je propisano da mora redovito (tjedno) obilaziti stanice tehničkog pregleda (STP), ali je to fizički bilo nemoguće, te je bila praksa i usmeni dogovor sa direktorom da iste obilazi prema potrebi poslovanja, te je u kontaktu i dogovoru sa voditeljima STP procjenjivao i odlučivao koliko često će iste obilaziti. Do opomene tj. otkaza, nije bio nikada upozoren da nije redovito obilazio STP, a imali su redovite i mjesečne koordinacije koje je održavao direktor sa njih 4 regionalna koordinatora na kojima su raspravljali o rezultatima i poslovanju STP, te mu na istima direktor nikada nije ukazao da bi stanice trebao češće obilaziti. Nije dobio niti druga upozorenja zbog neobavljanja radnih zadataka. Njih 4 regionalna koordinatora odgovaralo je direktoru tuženika. Kada je dobio email od Oslića, o tome nije obavijestio direktora, a niti ga je obavijestio o njegovoj daljnjoj komunikaciji sa Radakovićem, a to iz razloga što je smatrao da taj mail nema nikakve veze sa poslovanjem tuženika. Nije mu bilo poznato da zamijenjeni dijelovi kod popravka štete uvijek ostaju kod osiguravajućeg društva. Pretpostavlja da je ovo vozilo Vedran predao u servis, ali to sigurno on nije učinio. Dobio je email od Kolarića kojim mu u privitku dostavlja izvid štete, te mu je isti dostavljen u kopiji, samo

sa privitkom bez teksta, te je smatrao da isti ne mora niti gledati, pa ga zbog toga niti nije gledao, već je taj izvid štete vidio tek kada je do svega ovoga došlo. Poznaje Mirku Vitka iz VMV d.o.o., ali sa njim nije komunicirao u vezi popravka ovog vozila. STP Požegu je u 2024. obišao najmanje 3 puta.

14. Zakonski zastupnik tuženika Darko Vučina je izjavio da ga je dana 28.4.2025. telefonom zvao direktor sigurnosti Croatia grupe Tomislav Meštrović, te ga je tražio sastanak u vezi sa jednom štetom u koju je tužitelj uključen, te su imali sastanak 29.4.2025. na kojem ga je isti informirao o problemima sa štetom na vozilu VW Passat u vlasništvu Vecto Grupa d.o.o., jer je suprotno pravilima Croatia osiguranja d.d. vlasnik vozila zadržao dijelove, iako je servis trebao vratiti dijelove Croatia osiguranju d.d., a sve to zbog prevencije kako se ti dijelovi ne bi vratiti ponovno na tržište, te je to uobičajena praksa. Također, Meštrović mu je dao na uvid mailove između tužitelja i sektora štete, a kojima su isti tražili od tužitelja povrat naplatka, a tužitelj se je na sve to oglašio, pa su to prijavili. Tih dana, tužitelj je bio na službenom putu, te je 1.5. bio kolektivni odmor, tako da je u ponedjeljak 5.5.2025. zvao tužitelja i informirao ga o ovom sastanku, te ga je tražio da te naplatke vrati, a što je tužitelj i učinio, te ga je o tome obavijestio. Tada je tužitelju rekao da to zapravo predstavlja teško kršenje propisa, te da sve to trebaju analizirati, a što su i učinili za par dana, te je utvrdio da je ovo vozilo Passat bilo službeno vozilo kod Croatia osiguranja d.d., koje ga je koristilo putem leasinga, te je isto stvarno koristila Croatia premium, a po isteku leasinga je ovo vozilo prodano Auto Hrvatska automobili. Zaključio je da kako ovi naplatci nisu vraćeni, da je tuženik izgubio povjerenje u tužitelja, a to je zaključio na temelju svega što se dogodilo, a zapravo cijelo vrijeme o tome prije nije imao informaciju, te je zaključio da je time tužitelj povrijedio kodeks, a kako je tužitelj bio suvlasnik tvrtke Vecto Grupa d.o.o., to je tuženik u njega izgubio povjerenje. Tužitelja su pozvali da iznese obranu prije otkaza, ali ih ista nije zadovoljila, pa je donesen otkaz 12.6.2025. Tužitelj je do tada radio kod tuženika 20 godina. Prije otkaza, tužitelju je dana opomena zbog toga što nije dostavio božićne poklone u Herc d.o.o. u Požegi, a koja je tvrtka kćer od tuženika. Naime, praksa je bila da regionalni koordinatori vrše distribuciju tih poklona te je tužitelj to i učinio, osim na STP Požega, tako da su radnici na toj stanici koji su bili od Croatia osiguranja d.d. dobili poklone od svog poslodavca, a radnici Herca d.o.o. koji su radili na toj stanici iste nisu dobili, a trebali su ih dobiti od Croatia – tehnički pregledi d.o.o. Kada je to utvrđivao, također je pregledao frekvenciju obilaska tužitelja putem putnih naloga, te je utvrdio da je tužitelj na STP Požega tijekom 2024. bio dva puta i to u siječnju i veljači, te treći put u rujnu kada su tamo imala redoviti sastanak voditelja svih stanica, pa se nije radilo o redovitom obilasku stanice, pa je i zbog toga tužitelj dobio opomenu. Također, još prije toga tužitelja usmeno upozorio zbog neurednog podnošenja izvještaja o obilasku stanica. Tužitelj je trebao znati da se zamijenjeni dijelovi kod popravka štete moraju vratiti osiguranju, tim više što je tužitelj bio i dodatno zadužen za poslove u vezi prijave štete. U izvidima štete također piše da su zamijenjeni dijelovi vozila vlasništvo osiguranja. Regionalni koordinatori su bili dužni obilaziti stanice i to veće stanice češće, a male rjeđe, a to je otprilike barem jednom mjesečno. STP Požega je bila najveća stanica za koju je tužitelj bio zadužen, te dva obilaska godišnje apsolutno nisu dovoljna. Nepravovremeno uručivanje božićnih poklona je utjecalo na raspoloženje u timu. Kako je 29.4. dobio na uvid mailove, a na koje se tužitelj oglašio i po istima nije vratio naplatke, smatrao je da se je tužitelj na iste oglašio. Kako je tužitelj radio kod tuženika 20 godina, ponudili su mu sporazum o prestanku radnog otkaza, ali na to tužitelj nije pristao, pa mu je uručen otkaz. Prije 3-4 godine je uveo praksu da se podnose pisani izvještaji o obavljenom pregledu, te su 3 regionalna koordinatora uredno podnosila pisana izvješća, a tužitelj to nije, pa ga je usmeno upozorio. Regionalni koordinatori su distribuirali božićne poklone njihovim radnicima, osim što to tužitelj nije učinio njihovim radnicima na STP Požega, te kada

je dobio informaciju o tome, tražio je tužitelja da to učini, te je on to učinio za par dana, ali nakon Božića. Za povrat naplataka osiguranju je bio zadužen servis. Ne zna da li postoji mogućnost otkupa takovih dijelova, tj. naplataka.

15. Svjedok Vedran Duvnjak je izjavio da je on vlasnik i direktor dvije tvrtke i to Vecto d.o.o. i Vecto Grupa d.o.o., te se ova druga bavi iznajmljivanjem vozila, te ima ukupno 60 vozila. Sporno vozilo VW Passat u vlasništvu Vecto Grupa d.o.o. je kupljeno u lipnju 2024. od Auto Hrvatska sa još 8 vozila koja su kupljena. Negdje u studenog 2024. je to vozilo odvezao na servis na popravak u servis Vitko d.d., čiji vlasnik je Miro Vitko, te je to vozilo preuzeo u servisu u prosincu 2024., te ga je tamo odvezao brat, tj. tužitelj. Kako su felge bile oštećene, to je trebalo napraviti zamjenu felgi, te određene limarske radove, što je i napravljeno, te su na vozilo stavljene nove felge, te su mu predane i stare felge. Nakon nekog vremena, tužitelj mu je rekao da ima problem u firmi i da te felge treba vratiti, te ih je tužitelj i vratio, iako je on rekao da to i on može učiniti, ali on je rekao da su njega tražili. Kod predaje vozila i kod preuzimanja istog, potpisao je radni nalog, a vozilo je predano sa 2 izvida štete i to jedan od Croatia osiguranje d.d. za štetu na vozilu i drugi izvid štete temeljem auto odgovornosti treće osobe od Wiener osiguranja. Poznaje Miru Vitka. Tužitelj je suvlasnik tvrtke Vecto Grupa d.o.o. sa 5% iz razloga što je pri osnivanju ove druge firme morao imati 2 osnivača kada tvrtka ima ovakav naziv koji sadrži riječ Grupa, ali tužitelj nema nikakav utjecaj na upravljanje niti je ikad radio ili obavljao poslove za tu tvrtku. Moguće je da mu je Miro Vitko kod predaje vozila rekao da naplatke može tamo negdje ostaviti, ali je iste uzeo i u tom nije vidio problem jer je smatrao da ih može popraviti i koristiti za zimske gume, te nije niti pretpostavio da bi zbog toga mogao nastati ovakav problem. Poznato mu je da svi oštećeni dijelovi nakon popravka vozila pripadaju osiguravatelju tj. ovdje Croatia osiguranju d.d., ali kako je tvrtka Vecto d.o.o. brokerska tvrtka, koja surađuje sa osiguravajućim društvima, koji su mu i postali partneri, nije smatrao da će nastati ovaj problem. Ovi naplatci su stajali kod njega u tvrtki od prosinca 2024. pa negdje do proljeća 2025.

16. Svjedok Kristijan Oslić je izjavio da radi u Croatia osiguranju d.d. na prevenciju zlouporaba u osiguranju. Njegova služba je odgovorna za prikupljanje i zbrinjavanje zamijenjenih dijelova na vozilu, te je dobio obavijest da u konkretnom slučaju nema zamijenjenih dijelova u servisu, te je zvao servis Autolakirnica Vitko, te je razgovarao sa vlasnikom radionice koji mu je rekao da je tužitelj preuzeo vozilo zajedno sa zamijenjenim dijelovima. Nakon toga je poslao mail u kojem ga je tražio da vrati zamijenjene dijelove vozila, te je on po proteku određenog vremena odgovorio da će iste vratiti, te je iste i vratio. Vlasnika servisa je pitao zašto je te zamijenjene dijelove dao korisniku, te mu je on rekao da je on iste predao tužitelju kod preuzimanja vozila iz razloga što je on rekao da će on to dalje iskomunicirati sa Croatia osiguranjem d.d. Kada Croatia osiguranje d.d. plati štetu, tada zamijenjeni dijelovi ostaju u vlasništvu Croatia osiguranja d.d. Od njegovog maila pa do vraćanja dijelova je prošlo oko 2 tjedna.

17. Svjedok Siniša Radaković je izjavio da je on direktor Sektora za upravljanje naknadama štete u Croatia osiguranje d.d. Putem whatsapp je razmijenio nekoliko poruka s tužiteljem. Naime, 24.4. mu je tužitelj poslao poruku u kojoj je naveo broj štete, kaska i registarsku oznaku vozila, te je poslao sliku emaila upućenog kolegi Osliću, te ga je pitao da li se mogu otkupiti i zadržati felge, te mu je porukom odgovorio da se felge ne mogu zadržati i da neka odgovori kolegi Osliću na mail, te je to pisao u trećem licu, te mu je tužitelj odgovorio OK. Nakon toga, 30.4. tužitelj mu je poslao poruku sa pitanjem da li ima kakvih novosti, te mu je odgovorio da je na putu i da se obrati kolegi Osliću. Dana 5.5. tužitelj mu je poslao poruku u kojoj je naveo da je vratio

felge u Drmićevu, te da se ispričava njemu i kolegi Ribaru zbog neugodnosti. U vrijeme ovih poruka, nije znao tko je vlasnik predmetnog vozila, te je kasnije saznao da je isto u vlasništvu tvrtke Vecto. U slučaju popravljivanja štete, prikupljaju oštećene dijelove koji ostaju u servisu, te ih zatim daju u CIOS, te za to plaćaju naknadu za plastiku, a oni njima naknadu za metal, a određene dijelove, ako se radi o kozmetičkim oštećenjima mogu prodati. Ne zna koliko je vremena prošlo od preuzimanja vozila do vraćanja naplatka, ali ako su isti vraćeni 5.5., a prvu poruku je dobio 24.4., to je šteta sigurno obrađena 10-tak dana prije, pa je onda ukupno prošlo oko 20-tak dana.

18. Svjedok Tin Ribar je izjavio da je u sporno vrijeme radio u Croatia osiguranju u Odjelu prevencije zlouporaba, koji se bavio prikupljanjem izgrađenih dijelova vozila i skladištenjem istih, a sada radi u drugom odjelu. Povodom odštetnog zahtjeva, dobio je nalog da prikupi 3 naplatka sa spornog vozila po predmetnoj šteti, te je otišao kod serviseru Mire Vitka, te ga je pitao gdje su ti naplatci, te mu je on rekao da je iste preuzela osoba koja je preuzela i vozilo, ali nije spominjao koja je to točno osoba, te je o tome obavijestio nadređenog Kristijana Oslića, te je on dalje postupao. Za otprilike 1-2 tjedna, od Oslića je dobio email u kojem je kao primatelj naveden i tužitelj, te je u istom Oslić naveo da bi se trebao naći sa tužiteljem radi preuzimanja tih naplatka, te je sa tužiteljem dogovorio mjesto i vrijeme, te je tužitelj dostavio naplatke, te je iste predao u skladište Croatia osiguranja, a iste je fotografirao i sliku putem whatsapp poslao Osliću. Prilikom popravljivanja štete, kada se mijenjaju oštećeni dijelovi, a često su to dijelovi koji imaju minimalna oštećenja, takve dijelove pregledava i utvrđuje da li imaju neku vrijednost, te dijelovi koji imaju neku vrijednost se skladište u skladištu Croatia osiguranja i kada se prikupi neka količina, onda se to na dražbi prodaje.

19. Svjedok Miroslav Vitko je izjavio da ima firmu VMV d.o.o. Vozilo Passat su kod njega dovezli braća Duvnjak na popravak, te je prema izvidu štete sve popravio, te su ponovo braća Duvnjak došli po to vozilo i isto preuzeli. Bio je izdan radni nalog, ali ne zna tko ga je potpisao, a braća Duvnjak su vrlo slični jer su blizanci, a on ih ne poznaje tako dobro da bi ih raspoznavao, te ne zna tko je od njih radni nalog potpisao. Od strane Croatie je zatražen povrat dijelova nakon otprilike 8 mjeseci, ali sigurno nakon više od pola godine. Oni nisu u obavezi čuvati dijelove, ali ih čuvaju oko 10 dana do 2 tjedna. Kod preuzimanja vozila je obavijestio da rabljene dijelove treba vratiti u Croatiju, te su mu oni rekli da će ih oni uzeti i vratiti. Nakon što mu je predložen e-mail od 8.5.2025. u kojem se navodi da je vozilo preuzeo Tino Duvnjak, navodi da je to izvučeno iz konteksta, jer je gospodin iz Croatie uvijek spominjao Tina, a on ih ne raspoznaje, pa je onda ovako navedeno.

20. Sud je prihvatio iskaz zz tuženika i svjedoka Kristijana Oslića, Siniše Radakovića, Tina Ribara i Miroslava Vitka, budući su jasni i logični, te su međusobno suglasni i međusobno se nadopunjuju, te su suglasni sa materijalnim dokazima u spisu koje je sud prihvatio kao mjerodavne i vjerodostojne. Sud je prihvatio iskaz tužitelja i svjedoka Vedrana Duvnjaka u dijelu u kojem su suglasni sa naprijed navedenim dokazima, dok iste nije prihvatio u preostalom dijelu jer su nelogični i suprotni izvedenim dokazima, te su subjektivni i pristrani, te usmjereni na otklanjanje tužiteljeve odgovornosti.

21. Tako je sud temeljem navedenih dokaza utvrdio:

- da je predmetno vozilo Passat stvarno koristila Croatia premium, a po isteku leasinga je ovo vozilo prodano tuženiku Auto Hrvatska automobili, a koji je prema računu u spisu iz lipnja 2024. isto prodao tvrtki Vecto Grupa d.o.o.,
- da su osnivači tvrtke Vecto Grupa d.o.o. tužitelj i njegov brat blizanac Vedran Duvnjak, te tužitelj ima 5%, a Vedran Duvnjak 95% poslovnih udjela u istom, a to iz razloga što je Vedran Duvnjak tražio brata da bude suosnivač kako bi mogao

registrirati tvrtku pod tim nazivom (Grupa) za što su potrebna dva osnivača, te istu tvrtku zastupa direktor Vedran Duvnjak,

- da je na predmetnom vozilu Passat prijavljena šteta kod Croatia osiguranje d.d., te je e-mailom od 18.06.2024. tužitelj obaviješten o tome da je šteta uspješno prijavljena,

- da je Croatia osiguranje d.d. izvršila procjenu štete dana 25.10.2024., te je e-mailom od 28.10.2024. Tomislav Kolarić iz Croatia osiguranje d.d., tužitelju dostavio izvid štete za predmetno vozilo Passat,

- da su u izvidu štete utvrđeni dijelovi za zamjenu i popravak, a među kojima su i tri naplatka, uz naznaku da je iste potrebno vratiti u osiguranje, te da su zaprimljeni oštećeni dijelovi vlasništvo osiguratelja, te osiguratelj zadržava pravo na preuzimanje istih,

- da je vozilo Passat negdje u studenom i prosincu 2024. bilo na popravku u VMV d.o.o. u vlasništvu Miroslava Vitka, te su tamo zamijenjeni naplatci na vozilu, ali naplatci koji su zamijenjeni i oštećeni nisu zadržani u servisu u VMV, a niti su vraćeni osiguratelju Croatia osiguranje d.d.,

- da prikupljeni oštećeni dijelovi inače ostaju u servisu te su isti vlasništvo Croatia osiguranja d.d. koja ih daje u CIOŠ i plaća naknadu za plastiku, a to zbog prevencije, kako se ti dijelovi ne bi vratili ponovno na tržište, te samo ako se radi o kozmetičkim oštećenjima, Croatia osiguranje d.d. ih može skladištiti i prodati,

- da su predmetno vozilo Passat u servis dovezla braća Duvnjak te je Miroslav Vitko izvršio popravak prema izvidu štete, te su braća Duvnjak došli po to vozilo i isto preuzeli, a on im je rekao da rabljene dijelove treba vratiti u Croatia osiguranje, te su mu oni rekli da će ih oni uzeti i vratiti, a njega je zatim nakon određenog vremena Croatia osiguranje d.d. zatražila povrat zamijenjenih dijelova,

- da je Tin Ribar (koji je zadužen za prikupljanje i skladištenje zamijenjenih dijelova kod Croatia osiguranje d.d.) išao kod Miroslava Vitka u servis da prikupi 3 naplatka sa predmetnog vozila Passat, te mu je on rekao da je iste preuzela osoba koja je preuzela i vozilo, pa je o tome obavijestio Kristijana Oslića koji je dalje postupao,

- da je Kristijan Oslić (koji je zadužen za prevenciju zlouporaba u osiguranju kod Croatia osiguranje d.d.) dobio obavijest da nema zamijenjenih dijelova sa predmetnog Passata u servisu, pa je zvao Miroslava Vitka koji mu je rekao da je tužitelj preuzeo vozilo zajedno sa zamijenjenim dijelovima, te ga je pitao zašto je te zamijenjene dijelove dao korisniku, te mu je on rekao da je on iste predao tužitelju kod preuzimanja vozila iz razloga što je on rekao da će on to dalje iskomunicirati sa Croatia osiguranjem d.d.,

- da je iz e-maila od 8.5.2025. vidljivo da je Kristijan Oslić tražio informaciju od Miroslava Vitka, tko je i kada dovezao vozilo u radionicu na popravak i tko je i kada isto preuzeo, te da li je korisnik vozila upozoren da zamijenjeni dijelovi moraju biti vraćeni Croatia osiguranju d.d. i koje je bilo obrazloženje korisnika da preuzme dijelove koji su zamijenjeni, te je istog dana e-mailom Miroslav Vitko odgovorio da je vozilo preuzeo Tin Duvnjak te je bio upozoren da se dijelovi moraju vratiti, ali je stranka rekla da će to ona riješiti sa Croatia osiguranjem,

- da je Kristijan Oslić putem e-maila tužitelja tražio da vrati zamijenjene dijelove tj. naplatke,

- da tužitelj nije odgovorio na e-mail Kristijana Oslića, a niti je po istom postupio, već je sukladno prijedlogu brata Vedrana Duvnjaka, dana 24.4.2025. poslao poruku Siniši Radakoviću iz Croatia osiguranje d.d., a kojeg i tužitelj i njegov brat poznaju, te mu je poslao broj štete i druge potrebne podatke, kao i e-mail Kristijana Oslića kojeg je dobio, te ga je pitao da li se naplatci tj. felge mogu otkupiti, te mu je Radaković rekao da se isti ne mogu zadržati i da neka odgovori kolegi Osliću, te mu je tužitelj ponovo poslao poruku 30.4.2025. i pitao da li ima što novo, te mu je Radaković odgovorio da je na putu i ponovo ga uputio da se obrati kolegi Osliću, te mu je tužitelj 5.5.2025. poslao poruku da je vratio felge i da se ispričava njemu i kolegi Ribaru zbog neugodnosti,

- da tužitelj o cijeloj nastaloj situaciji nije obavijestio direktora tuženika,
- da je 29.4.2025. zz tuženika bio na sastanku sa Tomislavom Meštrovićem (direktor sigurnosti Croatia grupe) koji ga je obavijestio da je vlasnik Passata suprotno pravilima Croatia osiguranje d.d. zadržao dijelove, iako je servis trebao vratiti dijelove Croatia osiguranju d.d., te mu je predočio mailove između tužitelja i sektora šteta kojima se tužitelj poziva na povrat naplatka, a tužitelj se je na sve ogлуšio, pa kako je 1.5. je bio neradni dan te je tužitelj bio na službenom putu, to je zz tuženika dana 5.5.2025. zvao tužitelja i informirao ga o ovom sastanku, te ga je tražio da vrati naplatke u skladište Croatia osiguranja d.d., a što je tužitelj nakon toga i učinio.

22. Sud nije prihvatio iskaz tužitelja u dijelu da je on dovezao brata Vedrana Duvnjaka na servis i da je tada brat preuzeo vozilo i valjda naplatke, kao ni iskaz svjedoka Vedrana Duvnjaka da je on preuzeo i vozilo i naplatke. Također, sud nije prihvatio niti iskaz tužitelja u dijelu da on nije znao što se je radilo na auto i gdje su naplatci, da su mu i Radaković i Oslić rekli da će provjeriti da li se naplatci mogu otkupiti, da mu nije bilo poznato da zamijenjeni dijelovi kod popravka štete ostaju kod osiguravajućeg društva, da nije gledao izvid štete koji mu je Kolarić poslao putem maila, te da nije komunicirao sa Mirkom Vitkom u vezi popravka ovog vozila. Naime, ovakvi iskazi tužitelja i njegovog brata Vedrana Duvnjaka su pristrani i usmjereni isključivo na otklanjanje tužiteljeve odgovornosti, te su u suprotnosti s ostalim izvedenim dokazima, a to iz slijedećih razloga:

- Kako je svjedok Miroslav Vitko u svom iskazu izjavio da su braća Duvnjak došli po to vozilo i isto preuzeli, te im je on rekao da rabljene dijelove treba vratiti u Croatia osiguranje, te su mu oni rekli da će ih oni uzeti i vratiti, te se je na izričito traženje Kristijana Oslića, Miroslav Vitko putem e-maila od 8.5.2025. jasno i nedvosmisleno očitovao da je predmetno vozilo preuzeo Tin Duvnjak, koji je bio upozoren da se dijelovi moraju vratiti, ali je stranka rekla da će to ona riješiti sa Croatia osiguranjem, to ovaj sud smatra da je upravo tužitelj zajedno sa bratom preuzeo predmetno vozilo i naplatke. Sud nije povjerovao svjedoku Vitku u dijelu da su navodi iz naprijed citiranog maila da je vozilo preuzeo Tin Duvnjak izvučeni iz konteksta, budući su ovi navodi iz e-maila jasni i nedvosmisleni, kao i da ne zna tko je od braće Duvnjak potpisao radni nalog jer su oni braća blizanci te ih on ne raspoznaje, budući ovaj sud smatra da je isti pristran zbog njegovog poznanstva sa braćom Duvnjak te je usmjeren na otklanjanje tužiteljeve odgovornosti. Tome valja dodati da je ovaj sud utvrdio da je upravo tužitelj zajedno sa bratom Vedranom Duvnjakom preuzeo vozilo i naplatke, ali čak i da je to učinio njegov brat u tužiteljevoj prisutnosti (budući su bili zajedno), to ovaj sud smatra da je tužitelj sa svime bio upoznat i sve to je podržavao.

- Nije uvjerljiv iskaz tužitelja u dijelu da su mu i Radaković i Oslić rekli da će provjeriti da li se naplatci mogu otkupiti, budući niti iz iskaza svjedoka Oslića, a niti iz iskaza Radakovića ne proizlazi da su oni tužitelju obećavali da će provjeriti da li je moguć otkup naplataka, a navedeno ne proizlazi niti iz drugih izvedenih dokaza.

- Izvedenim dokazima je sud utvrdio da je tužitelj cijelo vrijeme bio u sve uključen u vezi štete i popravka predmetnog Passata pa je tako upravo tužitelju dostavljena potvrda da je zaprimljena prijava štete, da je upravo tužitelju dostavljen izvid štete u kojem je navedeno da zamijenjeni naplatci su vlasništvo osiguravatelja, da se je Miroslav Vitko pismeno očitovao da je upravo tužitelj preuzeo naplatke iako je bio upozoren da se dijelovi moraju vratiti, ali je rekao da će to on riješiti sa Croatia osiguranjem, da je svjedok Oslić tražio tužitelja da vrati naplatke, da je tužitelj zvao Radakovića (kojeg poznaje) da provjeri da li je moguć otkup naplataka, te je na kraju tužitelj vratio naplatke u skladište Croatia osiguranje d.d. Stoga nisu uvjerljivi navodi tužitelja da on nije znao što se je radilo na auto i gdje su naplatci, da mu nije bilo poznato da zamijenjeni dijelovi kod popravka štete ostaju kod osiguravajućeg društva, te da nije gledao izvid štete koji mu je Kolarić poslao putem maila.

- Sud nije povjerovao iskazu tužitelja u dijelu da mu nije bilo poznato da zamijenjeni dijelovi kod popravka štete ostaju kod osiguravajućeg društva. Naime, kako je tužitelj bio koordinator kod tuženika te je bio dodatno zadužen za poslove u vezi prijave štete (kako je to izjavio zz tuženika). to je znao da se zamijenjeni dijelovi kod popravka štete moraju vratiti osiguranju. Također, kako je u izvidu štete, koji je tužitelju dostavljen, pisalo da su zamijenjeni dijelovi vozila tj. naplatci vlasništvo osiguravatelja, a ova činjenica je poznata i svim saslušanim svjedocima, to ovaj sud smatra da se radi o činjenici koja je tužitelju bila poznata. Isto tako, iz e-maila i iz iskaza svjedoka Miroslava Vitka proizlazi da je tužitelja upozorio da se dijelovi moraju vratiti, ali je stranka rekla da će to ona riješiti sa Croatia osiguranjem, pa je i zbog toga tužitelju bilo poznato da se naplatci moraju vratiti Croatia osiguranju d.d. Nadalje, iz iskaza svjedoka Vedrana Duvnjaka proizlazi da je čak i njemu bilo poznato da svi oštećeni dijelovi nakon popravka vozila pripadaju osiguravatelju tj. ovdje Croatia osiguranju d.d. pa je to onda nedvojbeno bilo poznato i tužitelju. Međutim, ovaj sud smatra da je i tužitelju i njegovom bratu ova činjenica bila poznata, ali su i tužitelj i njegov brat Vedran Duvnjak smatrali da će preko poznanstva njihova tvrtka uspjeti izbjeći ovu obavezu. Tako svjedok Vedran Duvnjak navodi da kako je tvrtka Vecto d.o.o. brokerska tvrtka, koja surađuje sa osiguravajućim društvima, koji su mu i partneri, to nije smatrao da će nastati ovaj problem. Također, iz e-maila Miroslava Vitka proizlazi da nakon što je on tužitelja upozorio da su naplatci vlasništvo Croatia osiguranja d.d., tužitelj mu je rekao da će on to riješiti sa Croatia osiguranjem d.d. I iz iskaza tužitelja proizlazi da nakon što ga je Oslić, kojeg ne poznaje, tražio vraćanje naplatka, on je zvao Radakovića, kojeg i on i brat poznaju, te je preko njega pokušao otkupiti naplatke. Dakle, i tužitelj i njegov brat Vedran Duvnjak su u servisu preuzeli naplatke, iako su znali da su isti u vlasništvu Croatia osiguranja d.d., ali su olako smatrali da će iste uspjeti zadržati.

23. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je utvrdio:

- da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika kao rukovodeći radnik na radnom mjestu Regionalni koordinator, a kod tuženika postoje 4 Regionalna koordinatora koji su odgovorni direktoru,
- da je tužitelj cijelo vrijeme bio u sve uključen u vezi štete i popravka predmetnog vozila Passat koje je u vlasništvu Vecto Grupa d.o.o., čiji je tužitelj suosnivač zajedno sa bratom Vedranom Duvnjakom,
- da iako tužitelj ima samo 5% poslovnih udjela u Vecto Grupa d.o.o., a njegov brat Vedran Duvnjak 95%, upravo je tužitelj, a ne njegov brat Vedran Duvnjak, sudjelovao u svim radnjama vezanim za popravak predmetnog vozila Passat,
- da je upravo tužitelju dostavljena potvrda Croatia osiguranja d.d. da je zaprimljena prijava štete, da je upravo tužitelju dostavljen izvid štete u kojem je navedeno da zamijenjeni naplatci su vlasništvo osiguravatelja, da je upravo tužitelj zajedno sa bratom preuzeo naplatke, iako je bio upozoren da se ti zamijenjeni naplatci moraju vratiti i da su isti vlasništvo osiguravatelja, ali je u servisu tužitelj rekao da će to on riješiti sa Croatia osiguranjem, da je svjedok Oslić iz Croatia osiguranja d.d. utvrdio da naplatci nisu vraćeni pa je upravo tužitelja tražio da vrati naplatke, ali se tužitelj ogлуšio na navedeni poziv, te je upravo tužitelj zvao Radakovića (kojeg poznaje) te ga je tražio otkup naplataka, te kako nije uspio ishoditi otkup naplataka, to je tužitelj tek nakon poziva direktora, predmetne naplatke vratio u skladište Croatia osiguranje d.d.,
- da je tužitelj kao Regionalni koordinator, obzirom na poslove koje obavlja, te obzirom da je zaprimio izvid štete u kojem je jasno navedeno da oštećeni i zamijenjeni naplatci su vlasništvo osiguravatelja, a na što ga je upozorio i vlasnik servisa, nedvojbeno znao da su zamijenjeni naplatci vlasništvo Croatia osiguranja d.d. te ih je dužan ostaviti u servisu koji će ih vratiti Croatia osiguranju d.d., ali je unatoč tome iste zadržao,
- da su po pravilima Croatia osiguranja d.d. predmetni zamijenjeni naplatci trebali ostati u servisu koji ih je trebao predati Croatia osiguranju d.d. koja se dalje brine o tome da

isti ne dođu ponovo na tržište i da se zbrinu, a iz provedenih dokaza ne proizlazi da su isti imali kozmetska oštećenja u kojem slučaju je Croatia osiguranje d.d. iste mogla prodati, ali i u tom slučaju je servis bio dužan iste predati Croatia osiguranju d.d. koja dalje odlučuje što će učiniti sa istima, međutim, tužitelj je vlasniku servisa rekao da će on to srediti sa Croatia osiguranjem d.d., tako da vlasnik servisa, koji poznaje tužitelja te zna gdje tužitelj radi (tuženik je u grupaciji Croatia grupe), nije dovodio u pitanje tužiteljevo postupanje,

- da su predmetni naplatci zamijenjeni u servisu negdje u prosincu 2024., te je tužitelj iste vratio Croatia osiguranju d.d. tek nakon što nije uspio preko svojih poznanstva iste otkupiti i tek nakon što mu je direktor predočio sve što je utvrdio i tražio ga da iste vrati,
- da je zakonski zastupnik tuženika saznao za cijelu situaciju od Tomislava Meštrovića, direktora sigurnosti Croatia grupe, koji ga je obavijestio da je vlasnik Passata suprotno pravilima Croatia osiguranje d.d. zadržao dijelove, iako je servis trebao vratiti dijelove Croatia osiguranju d.d., te mu je predočio mailove između tužitelja i sektora šteta kojima se tužitelj poziva na povrat naplatka, te je sve to zz tuženika predočio tužitelju i pozvao ga na vraćanje naplataka, te je tek nakon toga u svibnju 2025. tužitelj iste vratio u skladište Croatia osiguranja d.d.

24. Ovakvim postupanjem, tužitelj je koristeći svoj rukovodeći položaj kod tuženika koji je u sastavu Croatia Grupe, isto kao i Croatia osiguranje d.d., te koristeći svoja poznanstva, postupio protivno strogim pravilima Croatia osiguranja d.d., tako da je zadržao zamijenjene oštećene naplatke, unatoč traženju vlasnika servisa V M V d.o.o. i unatoč pozivu Kristijana Oslića iz Croatia osiguranja d.d., a za što je saznao i direktor Tomislav Meštrović i zbog toga se obratio direktoru tuženika kao nadređenom tužitelju. Kako je odredbom čl. 9. ugovora o radu ugovoreno da je radnik dužan štititi poslovni ugled poslodavca pred klijentima i poslovnim partnerima, te krštenje ove obaveze predstavlja razlog za otkaz, a ovaj sud je utvrdio da je tužitelj svojim postupanjem narušio ugled tuženika pred poslovnim partnerima (Croatia osiguranje d.d. i Croatia Grupa), to je tužitelj svojim postupanjem prekršio čl. 9. ugovora o radu. Također, ovakvim postupanjem, tužitelj je koristeći svoj rukovodeći položaj kod tuženika i poslovna poznanstva, pokušao doprinijeti svojim privatnim interesima tj. interesima društva u kojem je imatelj poslovnih udjela zajedno sa svojim bratom, a budući je poduzeo radnje radi stjecanja dodatne vrijednosti na imovini tog društva tj. na motornom vozilo koje je bilo predmetom postupka naknade štete, čime je povrijedio odredbe Etičkog kodeksa koje definiraju sukob interesa, a koji predstavlja svaka situacija u kojoj radnici nisu neutralni i objektivni u odnosu na profesionalne aktivnosti, odnosno u kojoj koristeći svoju specifičnu poziciju, imaju profesionalne ili osobne interese koji se natječu s interesima poslodavca, a što u konačnici može utjecati na njihovu nepristranost i štetiti interesima poslodavca. Nadalje, tužitelj je koristio svoj rukovodeći položaj kod tuženika i svoja poznanstva u komunikaciji sa drugim sudionicima pa je tako vlasniku servisa (Miroslavu Vitko) rekao da će on sam sve srediti sa Croatia osiguranjem d.d., te je nakon traženja Kristijana Oslića da vrati naplatke, zvao Sinišu Radakovića, kojeg poznaje, te ga je suprotno traženju Oslića, tražio od Radakovića da mu pomogne otkupiti naplatke, te je cijelo vrijeme postupao isključivo u svom interesu tj. interesu svoje firme, čime je povrijedio odredbe Etičkog kodeksa kojima je propisano da komunikacija s drugim zaposlenicima Društva i poslovnim partnerima mora biti transparentna, iskrena, jasna i pravovremena, a podaci koji se iznose precizni i točni, što je pretpostavka za kvalitetu obavljanja svakog posla.

25. Što se tiče izrečene opomene pred otkaz od 21.1.2025. zbog toga što tužitelj nije pravovremeno podijelio božićne poklone na STP Požega,

- iz iskaza zz tuženika proizlazi da je bila praksa da regionalni koordinatori vrše podjelu poklona za Božić njihovim radnicima, te je tužitelj to i učinio, osim za STP Požega pa

radnici Herz d.d., a to je tvrtka kćer od tuženika, nisu dobili poklone prije Božića, te je onda zz tuženika to naložio tužitelju pa je onda to tužitelj učinio,

- iz iskaza tužitelja proizlazi da je bila praksa da nosi božićne poklone na STP u vlasništvu tuženika, te je imao 4 takve stanice i to Čazma, Daruvar, Slatina i Kutina, te je imao na svom području još 7 stanica koje nisu u vlasništvu tuženika, pa kako STP u Požegi nije u vlasništvu tuženika nego u vlasništvu Herz, to nije bila praksa da nosi poklone u Herz jer isti nije u vlasništvu tuženika te je njihovim radnicima poslodavac bila druga tvrtka, međutim, kada mu je zz tuženika to naložio, to je onda učinio.

Obzirom na ovakve iskaze stranaka, ovaj sud je utvrdio da je tužitelj podijelio božićne poklone radnicima na STP na svom području koje su u vlasništvu tuženika, dok nije podijelio božićne poklone radnicima na STP Požega koja je u vlasništvu Herz, jer to nije bila praksa, te je to tužitelj učinio tek nakon što mu je zz tuženika to naložio. Kako u spisu ne postoji nikakav dokaz o tome da je tužitelj doista bio dužan podijeliti božićne poklone i na STP Požega tj. radnicima Herza, te je i zz tuženika izjavio da regionalni koordinatori vrše podjelu poklona za Božić njihovim radnicima, to ovaj sud smatra da nije bila praksa da tužitelj kao koordinator dijeli božićne poklone i radnicima Herza, te kako je to tužitelj učinio nakon što mu je to tuženik naložio, to ovaj sud smatra da je tužitelju zbog navedenog neosnovano izrečena opomena.

26. Nadalje, što se tiče opomene pred otkaz od 21.1.2025. zbog neredovitog pregleda STP Požega,

- iz iskaza tužitelja i zz tuženika te materijalnih dokaza u spisu proizlazi da je tužitelj bio u obilasku na STP Požega dva puta i to u siječnju i veljači 2024. te treći put u rujnu 2024. kada su imali sastanak voditelja svih stanica,

- da iz iskaza zz tuženika proizlazi da su koordinatori dužni obilaziti STP, veće češće, a manje rjeđe, odnosno barem jednom mjesečno, a STP Požega je najveća na tužiteljevom području,

- iz iskaza tužitelja proizlazi da je u opisu poslova imao redovito (tjedno) obilaziti STP ali to nije bilo moguće, pa su koordinatori u praksi i prema usmenom dogovoru sa direktorom, obilazili stanice po potrebi, te je u dogovoru sa voditeljem STP procjenjivao koliko često treba istu obići.

Obzirom na ovakve iskaze stranka, te imajući u vidu da u spisu ne postoje dokazi o tome koliko puta je koordinator bio dužan obići pojedinu stanicu za tehnički pregled, te u spisu ne postoji niti nalog tuženika o tome, to ovaj sud smatra da tuženik nije dokazao koliko je stvarno bilo potrebno obilaska STP Požega, a posljedično da je tužitelj istu premalo obilazio, pa ovaj sud smatra da je tužitelju zbog navedenog neosnovano izrečena opomena.

27. Također, iz iskaza zz tuženika proizlazi da je tužitelja i usmeno upozorio zbog neurednog podnošenja izvještaja o obilasku stanica, međutim, u spisu ne postoje dokazi o tome koliko često je tužitelj bio dužan podnositi izvještaje o obilasku stanica i koliko često je takve izvještaje podnosio, pa je i ovo usmeno upozorenje tužitelju neosnovano izrečeno.

28. U svakom slučaju, čak da je tuženik i osnovano izrekao tužitelju navedenu opomenu pred otkaz iz siječnja 2025. zbog naprijed navedenih razloga, valja reći da tužitelj nakon toga nije ponovio navedene povrede za koje mu je neosnovano izrečena opomena.

29. Dakle, ovaj sud je utvrdio da je tužitelj svojim postupanjem prekršio odredbe ugovora o radu i Etičkog kodeksa (kako je to navedeno u 24. odlomku), te da mu je tuženik neosnovano izrekao opomenu pred otkaz, pa je sporno da li je tuženik imao opravdan razlog za redoviti otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem.

30. Prema čl. 115. st. 1. toč. 3. ZR-a poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog, u slučaju ako radnik krši obveze iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika).

31. Slijedom svega navedenog, kako je tužitelj postupao kao radnik tuženika, koristeći svoj rukovodeći položaj i poznanstva, pri čemu je zadržao zamijenjene oštećene naplatke protivno strogim pravilima Croatia osiguranja d.d. (koja je u istoj grupaciji kao i tuženik), te iste nije vratio Croatia osiguranju d.d. skoro šest mjeseci, te je i nakon upozorenja vlasnika servisa i nakon poziva Croatia osiguranja d.d. da iste vrati, tužitelj nastojao iste zadržati ili otkupiti preko svojih poznanstva, te je iste vratio tek nakon što ga je direktor izričito pozvao da to učini, a čime je tuženiku i direktoru tuženika narušio poslovni ugled, to ovaj sud smatra da je obzirom na ovakvo postupanje, unatoč neosnovano izrečenoj opomeni pred otkaz, tuženik imao opravdan razlog za otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem sukladno čl. 115. st. 1. toč. 3. ZR-a. Stoga je valjalo odbiti tužbeni zahtjev kao pod točkom I. izreke presude.

32. Prema čl. 125. st. 1. ZR ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika, te prema čl. 125. st. 2. ZR odluku o sudskom raskidu ugovora o radu sud može donijeti i na zahtjev poslodavca, ako postoje okolnosti koje opravdano upućuju na to da nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nije moguće.

33. Kako je sud utvrdio da je pobijani otkaz dopušten, to je radni odnos tužitelja kod tuženika prestao otkazom ugovora o radu pa nije bilo osnove za određivanje dana sudskog raskida ugovora o radu. Međutim, čak i da je sud utvrdio da je otkaz nedopušten (a nije) i tada bi protutužbeni zahtjev radi sudskog raskida bio neosnovan. Naime, tuženik je predložio sudski raskid ugovora o radu zbog počinjenih povreda zbog kojih je tuženik izgubio povjerenje u tužitelj, a čime tuženik traži određivanje sudskog raskida ugovora o radu zbog istih razloga zbog kojih je tužitelju otkazao ugovor o radu, a što ne može biti opravdan razlog za određivanje sudskog raskida ugovora o radu. Isto tako, sudski raskid ugovora o radu na zahtjev poslodavca ne može se ni u kojem slučaju odrediti s datumom prije samog postavljanja takvog zahtjeva pa stoga tuženik neosnovano zahtijeva određivanje sudskog raskida ugovora o radu s danom 4.8.2025., budući je ovakav protutužbeni zahtjev postavio nakon tog dana tj. 27.4.2026. Ovakvo pravno stajalište je zauzeto i u odluci Vrhovnog suda RH poslovni broj: Rev-1117/20 od 23. ožujka 2021. Stoga je valjalo odbiti protutužbeni zahtjev kao pod točkom II. izreke presude.

34. Kako je sud utvrdio da je otkaz dopušten, te je posljedično neosnovan zahtjev tuženika za određivanjem sudskog raskida ugovora o radu, to je neosnovan zahtjev tužitelja za dosuđivanje naknade štete u iznosu od 35.167,63 eura pa je odlučeno kao pod točkom III. izreke presude. Podredbeno, valja reći da je ugovorena plaća tužitelja bila 2.750,00 eura (sukladno Dodatku II. ugovora o radu), da je tužitelj rođen 1974. godine, da je radio kod tuženika više od 19 godina (kako je to navedeno u obrazloženju odluke o otkazu), te je tužitelj u vrijeme otkaza ima obvezu uzdržavanja mladb. kćeri Dore rođene 2008. godine (što proizlazi iz priloženog rodnog lista), te tužitelj nije ni tvrdio ni dokazao da se je nakon otkaza zaposlio.

35. Kako je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, to isti nema pravo na naknadu parničnog troška, već je isti dužan naknaditi tuženiku, temeljem čl. 154. st. 1. ZPP. Tako je tuženiku priznati troškovi zastupanja po punomoćniku i to jednokratna nagrada za prvostupanjski postupak sukladno Tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23) - 250 bodova, te nakon što je tužitelj postavio novčani zahtjev, za ročište 6.5.2026. i 15.7.2026. po Tbr. 9/1 – po 500 bodova, te za podnesak od 3.7.2026. po Tbr. 8/1 – 500 bodova, što obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura iznosi ukupno 3.500,00 eura, a uvećano za 25% PDV-a iznosi 4.375,00 eura.

U Zagrebu, 21. kolovoza 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u roku 15 dana.

Dna:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika
3. Spis

Broj zapisa: **9-3088b-ff3b0**

Kontrolni broj: **09aa1-7f27d-02070**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.